

ellers kun diskuterer i aviserne og til møder og lignende. Vi drømmer ikke om at tage debatten på det vigtigste sted, netop her i Folketings-salen, hvor vi, om jeg så må sige, bagefter er forpligtet af, hvad det er, vi siger.

Dernæst vil jeg gerne takke alle tre ministre for den ihærdighed, de lagde i det, og i særdeleshed indenrigsministeren, som faktisk kom frem med, hvad det er, der er ved at ske: Nu har man ikke blot nedsat endnu et hovedstadsudvalg, efter at man havde konstateret, at hovedstadsområdet har det rigtig skidt – og vi anerkender alle sammen, at indenrigsministeren gjorde ganske ret i at pointere, hvor skidt hovedstadsområdet har det, og hvor lidt vi i virkeligheden har gjort ved det – men nu har regeringen gjort noget.

Den har sat nye analysearbejder i gang, der skal komme vurderinger, der skal formidles ideer – det kommer der ikke meget ud af, hvis ikke der så at sige er nogle, der tager dem op – og man har lavet en masse statslige investeringer, som man er rimelig stolt af at man har lavet. Øresundsbroen har man lavet og en udbygning af vejene, hvorpå Københavns Kommune modarbejder det hele ved at sørge for, at der ikke er nogen af dem, der kommer ind ad de veje eller over broen, der kan parkere i København. De er nødt til at køre videre, og vi kan få udviklingen andre steder end netop i Københavnsområdet. Men dette blot som et lille hjertesuk, fordi vi kan konstatere, at intet af det i virkeligheden fungerer i samarbejde.

Så er der selvfølgelig bybanen. Vi synes, det ville være en glimrende idé, hvis der var noget at komme ind efter. Men Københavns Kommune har det jo ikke med at samarbejde med andre eller mene, at det er en god idé, at der kommer nogle ind fra de andre kommuner eller amter uden for København.

Men selvfølgelig har staten og herved regeringen gjort en masse, for vi har fået kulturbyen. Det kan godt være, at det giver en masse arbejde lige her og nu, men det er ikke noget særlig langsigtet, og det kunne jo være, at det var bedre, hvis vi havde satset på at lave noget, der kunne eksporteres, noget, der kunne produceres og sælges, og som også kunne hjælpe lidt på den danske økonomi. Det hjælper altså ikke meget på den danske økonomi at udvide Holmen og lave den om til et kulturhus eller en kulturby, eller hvad man nu ellers kan finde på af den slags.

Rent faktisk er en masse af disse ideer udmærkede og nydelige, og vi håber da også, at de giver pæne resultater, men de giver ikke særlig megen produktion, og er det i virkeligheden ikke det, der er brug for i hele Københavnsområdet? Er det ikke det, som – om jeg må få lov at være så uartig at sige det – alle de jyske medlemmer af Folketinget står og hoverer lidt over over for os, der er valgt her på Sjælland, og siger: Ha, kan I se, vi kan derovre vestpå. Vi har forstået, at det ikke kun er kultur og skulpturer, der skal til, det er også arbejdspladser, det er produktion, det er vækst, der skal til. Det er den måde, man gør det på.

Det er det, som man også har fundet ud af i Hamburg og i Berlin og i alle de andre udmærkede byer, der er blevet nævnt i dagens debat, men det er ikke det, som man gør her i København eller fra regeringens side. Her siger man: Ih, hvor er vi dygtige, vi sætter en ny skulptur op, og så kalder vi den en Øresundsbro, eller hvad vi nu ellers finder på at kalde den.

Regeringen vigter sig med, at der nu er 5 regionale planer, og man har en plan om, at de skal sammenarbejdes. Det var sandelig også på tide – det har alle vi andre troet, at man faktisk havde gjort igennem de sidste 20 år, hvor man har haft disse regionalplaner. Hver gang skal de nemlig sendes ind til regeringen og til ministeriet, og så skal de sammenarbejdes. Men nu har vi altså fået en ny plan om, at de skal lægges ved siden af hinanden, så man kan se, om de modarbejder hinanden. Det er jeg dødimeret over, og jeg håber, at resultatet bliver godt. Undskyld, hvis det lyder en lille smule ironisk, men det er da i hvert fald godt, at de endelig har fundet ud af, at de skal lægges ved siden af hinanden.

Man har nye opgaver. Man vil lave særlige fælleskommunale selskaber, som kan løse alle disse store problemer. Men stadig væk har det ikke meget med produktion at gøre, og det er alt sammen noget, der vil komme til at koste skatteyderne dyrt. I stedet for at sikre, at der kom skatte kroner ind, bliver det skatte kroner ud af den samlede offentlige kasse.

Fremskridtspartiet er til gengæld rørende enig, når indenrigsministeren siger, at der skal ske en modernisering af Københavns Kommunes styrelseslov, for, som jeg har prøvet at pointere sådan en lille smule, Københavns Kommune har gjort det ganske dygtigt: De har modarbejdet alle forslag, de har modarbejdet alle initiativer, de har modarbejdet alt, hvad man ellers har fundet på, og så kalder de det fint, at